

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cîsnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 29 Ianuarie st. v.

Dintre câte discursuri s'au putut auzi cu ocaziunea desbaterii bugetului cultelor și instrucțiunii publice, în casa deputaților Ungariei, cel mai important, la toată întâmplarea, a fost al deputatului L. Mocsáry ținut la 8 Februarie n.

Discursul deputatului Babeș și cu atât mai virtuos al deputatului Gurbanu câștigă în valoare prin francheța, rezoluțiunea și precisiunea, cu care deputatul Mocsáry și-a dezvoltat tema: că statul ungar nu corespunde chemării sale, dacă pune temeiul numai pe cultura maghiară.

Așteptam de mult discursuri de felul acesta dela Maghiari, pentru-că erau datoratori cu discursuri de soiul acesta patriotismului lor, cu care de altminterlea fac multă paradă.

Așteptarea ne-a fost zadarnică.

Dela 1879 nu ni s'a mai dat ocaziune să auzim vocea conștiinței celei bune a Maghiarilor, în afaceri patriotice, decând adecă, am auzit-o dela același deputat, când se desbătea proiectul de lege privitor la introducerea limbei maghiare în scoalele elementare.

Și nu este altă naționalitate pe fața pământului, care să aibă atâta lipsă și cărei să i-se ofere pe toată ziua ocaziunea de a-și dovedi patriotismul, în direcțiunea îndigitată de deputatul Mocsáry, precum este cea maghiară în statul Ungariei.

Importanța discursului dep. Mocsáry, cu toate acestea, nu e de a se căuta în înșușii cuprinsul discursului.

Ar fi și trist, și ne-am subscris înșine sentența paupertății spirituale, dacă ne-am oprî să admirăm ideile, pe care noi le-am repețit de atâtea-ori de doi ani încoace, poate și mai precis; la toată întâmplarea mai pe larg și mai cu multe argumente, decum a făcut-o dep. Mocsáry.

Alt undeva dară este a se căuta importanța discursului din cestiune.

Într'un mod admirabil vine discursul să confirme tot ce am susținut noi și susținem despre șovinismul maghiar față cu naționalitățile nemaghiare locuitoare pe teritoriul coroanei ungurești.

Ca om nepreocupat, dep. Mocsáry, arată scăderile politice reprezentate de guvern față cu naționalitățile nemaghiare. Reprobă aceste scăderi și recomandă pe viitor evitarea lor.

Și ce se întâmplă? Se grupează baremi o minoritate din vre-un grup liberal nu după nume numai, ci după pozițiunea aceluia, față cu guvernul?

Nimica din toate acestea. Ba ce e mai mult, căpeteniile tuturor partidelor și fracțiunilor, ca un singur om, se ridică spre a face front dep. Mocsáry. Ceea-ce dovedește, că șovinismul a pătuns, ca o rugină rea și periculoasă, nu numai în partidul guvernului actual, ci în toate partidele și nici capete ca a lui Apponyi, Szilágyi și Irányi, nu sînt cruțate de rugina șovinismului.

Descoperirea aceasta, într'un mod atât de eclatant ni-o procură discursul dep. Mocsáry, care a provocat toate partidele maghiare din casa deputaților Ungariei, ca să-l combată.

Este cu totul secundar, a-și pune cineva întrebarea, dacă adorațiunea șovinismului se face în casa deputaților Ungariei din convingere, sau din fătărie. Pentru-că ori-și-care ar fi cauza manifestațiunii acesteia, ea dovedește un lucru: că șovinismul este atât de puternic între Maghiari, încât și cei mai buni din naționalitatea maghiară, se supun lui necondiționat.

Dureros lucru, foarte dureros, dar' totodată și de o mare și tristă importanță pentru majoritatea cea mare a cetățenilor Ungariei. Majoritatea aceasta fără leac de vină se vede într-o situațiune de tot fatală față cu minoritatea, care tocmai din cauza șovinismului se declară mereu, că ea este Ungaria. Majoritatea se vede

pusă în alternativa: sau de a renunța la existența ei, sau de a combate șovinismul...

Importanța discursului dep. Mocsáry însă nu se mărginește numai la alternativa amintită. Dep. Mocsáry, deși unic în felul său între Maghiari, ne dă dovadă, că există totuși, cu toată omnipotența șovinismului maghiar, și conștiința cea bună în sinul națiunii maghiare. Și apoi este lucru știut, că conștiința poate fi înăbușită de tot felul de pasiuni, în cazul nostru, șovinistice, însă dacă există, mai curînd sau mai târziu tot își face loc oare cumva printre pasiuni, ca să se deasupra și să le pună pe toate în umbra ei.

Discursul dep. Mocsáry ar fi una din acele încercări ale conștiinței celei bune a naționalității maghiare, care de astădată fără succes, însă dacă există încercându-se de repețite-ori, odată tot îi poate succeda, ca să des șovinismul, astăzi domnitor, de rușine.

Eată dar' un moment nou, din care putem cunoaște importanța discursului des-amintit.

Ce e drept, norul șovinismului e încă foarte negru și des, dar' semnele sînt multe, între care chiar și broșura „Reuniunile de cultură și cestiunea naționalităților“, care ne spun, că se apropie, și sfîrșitul dominațiunii șovinismului maghiar.

„Reuniunile de cultură și cestiunea naționalităților“.

(Urmare.)

„Legile des amintite de mine trebuie scrise deadrept în contul lui (Tisza) sciind că dispune întru toate liber de majoritatea legislațiunii. . . .

„Se poate ca inițiativa să nu fi emanat de la el, ci dela Trefort, scim în general că nu e obiceiul să ese dela Tisza idei, dar' e lucru firesc, că proiectul s'a concipiat cu învoirea lui și prin primirea lui a pășit hotărît pe terenul maghiarizării. Dar' chiar și anticipative în polemii dietale desbătînd cu cea mai mare plăcere cu vorbitorii naționalităților, pentru exemplul cu Polyt, n'a întrelăsat nici odată a replica oratorilor naționalităților nici atunci, când abia a auzit oare-cine,

Contesa nu trădă cu nici un cuvînt măcarcă ce impresiune a făcut asupra ei cuprinsul scrisorii, ci întorcîndu-se spre Magda, ea dîse: „D-ta ești încă în doliu pentru tatăl d-tale.“ „Îl voi depune încă aici“, — îi răspunse Magda, care o înțelesese rău. „Din contră; voiam să dîc“, — continuă contesa cu liniște — „să-ți fi portul. După moartea soțului meu nu mă puteam decide nici eu mult timp să depun haina neagră, deși jalea nu zace în haine, ci în inimă.“

O privire de adîncă mulțumită a Magdei fu răspunsul, pe care contesa îl înțelese.

„Dar' vină, — urmă ea, — să-ți arăt iatacul și să vezi, dacă vei fi mulțumită cu el!“

„Eu sciam“, — răspunse Magda, — „când am intrat în casă, că aici toate îmi vor plăce.“

„De unde o sciai d-ta aceasta?“ — întrebă cam înstrăinată contesa, care se temea, că vîind să se introducă cu lingusiri, va perde bunăvoința ei deja cîștigată.

Asta n'aș putea nici eu s'o spun, dar' simțiam ca și când spiritul casei m'ar saluta în prag, și frica ce mă însoțise în tot timpul călătoriei, dispărî de odată.

Seara contesa o pusă să-i cetească. Magda era pregătită pentru o critică, dar' după terminarea lecturii ea nu primi nici laude, nici observațiuni critice.

Altă zi dimineață contesa o primi întîndu-i mîna cu multă afecțiune.

„Cum ai dormit, copila mea?“

„Nu prea bine“, — mărturisî Magda.

„Gîndiam eu. Spiritul casei 'ți-a promis mai mult decît ce-ți poate da.“

de a judeca oamenii din scrisoarea lor. Pe mai mulți deja, pe cari nici când nu-i văduse în persoană, îi judecase surprîndător de bine. Era de părere, că în scrisoare omul nu poate să simuleze tot atât de bine ca vorbind și prezentîndu-se în persoană. „În cerneală“ — ținea dînsa în glumă, — „se ascunde un cobold mic, care nu se lasă batjocorit, ci îl batjocoresce el pe scriitor.“

Neaflîndu-și în patria ei o damă de companie pe plac, ea trimise inseratul la foile din Germania, și în scurt timp și primi din Berlin o ofertă, care se părea a o fi îndestulit, căci ea își murmură încet: „Fata aceasta o voi primi, deși ea e numai de douăzeci, ear' eu sînt de cincideci de ani“. Îi și răspunse îndată:

„Domnișoară, d-ta îmi ești binevenită. Primește aici banii de călătorie. Eu nu-ți pun termen; vină când vei voi; să scii numai că te aștept.“

Contesa Götz.

Și spre surprinderea contesei, Magda sosi cu o zi mai înainte, decît era așteptată.

„Îmi pare bine, fata mea, asta te-a adus mai aproape de inima mea“, — dîse contesa.

Se mira ea însăși, cît de mult îi plăcea înfățișarea copilei. Trăsăturile și statura ei îi făcuseră o viuă impresiune.

Magda îi dete o scrisoare dela mamă-sa, în care aceasta îi mulțumia contesei, pentru-că a primit pe Magda ca damă de companie, adaugînd cu mîndrie maternă:

„Eu am încredere în fîica mea, și sînt convinsă, că d-ta nici odată nu vei fi silită să fi strictă față cu ea.“

Foiața „Tribunei“.

Dama de companie.

— Novellă de Grindt. —

Tradusă de Petronella Cornea n. Mișciu.

Văduva contesă de Götz își căuta o damă de companie, căci murise, pe care a avut-o timp îndelungat.

Condițiunile erau, ca persoana, care avea să stea în continuă atingere cu ea, nu numai să fie deprinsă cu toate formele sociale, ci să mai aibă și spirit de conversațiune, și să scie bine a cetî. Contesa, ca femeie cultă, puneă toată greutatea pe cea din urmă din aceste condițiuni, pentru-că simția trebuința de a-și nutri spiritul cu lectură, ear' ochii ei erau slăbiți în urma și-roaielor de lacrimi, versate la moartea soțului ei iubit. Singurul ei fiu se dusesse la universitate chiar când murise soțul ei. Astfel contesa fu deodată părăsită de ambii, pe care îi iubia. Rămăsă singură, ea angăgiă o copilă tînără, care fusese până atunci guvernanta la o familie aristocrată, și își făcu din ea o damă de companie pe placul ei. După șase ani i-o răpi însăși și pe aceasta moartea, și contesa earăși rămase singură. Pe fiul ei, care după terminarea studiilor întreprinsese o călătorie mare, îl aștepta numai preste mai multe luni acasă. Până atunci nu putea fi singură; se hotărî dar' să-și caute prin jurnale o nouă damă de companie. Organele vieneze publicau dorința matroanei, dar' dintre reflectantele, care se anunțau, nu-i convenia conveșei nici una. Căci contesa se pricepea la arta

că acela ce a vorbit, și în aceste polemii a îndreptat cu abundență în contra lor suspectarea. Aceste vorbiri au contribuit în măsură însemnată la producerea curentului de acum.

Nimic nu dovedește ținuta iesuitică a lui Tisza față cu cestiunea aceasta mai bine ca scrisoarea adresată în urma concludului privitor la aruncul de 1% a comitatului Sătmár. Citez aici acest răspuns în tot cuprinsul lui“.

„Ministerul unguresc regesc de interne. Nr. 57.378/III. b. Reprezentantei comitatului Sătmár în Careii-mari. Luând la censurarea recursul membrilor comitetului Ștefan Bilț, Ioan Pop și Lazar Fernea, așternut în contra hotărîrii din ședința dela 8 Februarie a. c. sub Nr. 176 și așternut mie prin raportul vice-comitetului tot în această lună 24 sub Nr. 8.421, conform cărei hotărîri se enunță aruncul de 1% de dare comitatensă pentru scopuri culturale declarîndu-se, că administrarea sumei ce va încurge din acest arunc și dispunerea asupra ei și-o reservează comitatul și-e-și, exerceând-o aceasta prin comitetul comitatens și folosind-o pentru reuniunea Széchenyi-ani și pentru alte reuniuni cu asemenea direcțiune ce eventual s'ar înființa pe teritoriul comitatului Sătmár pentru răspîndirea culturii, — prelîngă retrimiteria acluselor aduc la cunoștința publicului din comitatul Sătmárului pentru observare următoarele: Deoarece art. de lege XV din 1883 împuternicesc comitatele, ca între marginile acestei legi și conform regulamentelor prescrise în aceea să poată arunca dare suplimentară, care arunc de dare se poate întrebuița între altele și pentru scopuri culturale, deoarece încă concludul comitatului, prin care s'a hotărît aruncul de 1% pe anul 1886 pentru scopuri culturale a respectat această lege, și deoarece aruncul votat nu trece preste marginile legii și s'a observat în conclud și regulamentul prescris în lege, nefind de a se obiecta ceva contra, — din aceste motive nu am putut admite cererea apelaților de a nimici concludul. Partea concludului privitoare la administrarea și întrebuițarea acestui arunc, pentru-că se se poată dispune mai explicit, precum și pentru-că se-mi pot exercera în modul convenit dreptul și datorința mea în privința întrebuițării corespunzătoare a fondului astfel înființat, — o modific astfel: administrarea financiară a fundațiunii culturale e a se face conform statutului făcut de către comitat și aprobat de mine prin ordinațiunea mea din Septemvrie 1884 nr. 50.505; mai departe sînt normative dispozițiile regulamentului exmis de mine pentru administrarea de bani și comptabilitatea comitatensă. Privitor la întrebuițarea acestei fundațiuni recere reprezentanța comitatului, ca avînd în vedere, că promovarea scopurilor culturale prin arunc de dare se poate face în mod corect numai astfel, dacă observînd punctul de privire general de stat, va corespunde intereselor cetățenilor de fiecare rasă, — să statorească un regulament privitor la modul întrebuițării și dispozițiunilor ce va fi chîmătată reprezentanța să iee, și să aștearnă

„Atunci e vina mea, d-nă contesă; eu am cetit ieri de sigur foarte rău.“

„Antecesoara d-tale n'a cetit mai bine.“

Magda resuflă acum mai ușor. Ea nu durmise bine, de grije, ca nu cumva contesa să nu fi fost îndestulată cu ea.

Acum ea se uita împregiur.

„Îți lipsesce ceva?“ — Întrebă contesa.

„Un scăuneș pentru d-ta!“

„Nu-mi pot deprinde cameriera să 'mi-l pună regulat.“

„Lăsați, d-na mea, ca pe viitor să fie aceasta grijea mea“, — se rugă Magda, într'aceea găsi scăuneșul căutat.

„Asta nu se ține de funcțiunile d-tale“, o refușă contesa.

Magda, care îngenunchiase înaintea ei spre a-i potrivî scăuneșul, își ridică ochii:

„Te rog să-mi dai voie, dîse ea, — o făceam aceasta cu atîta plăcere și mamei mele.“

Contesa îi nedeți pîrlul, care se cam derangease la aplecare.

„Scoală-te, ca să mergem la dejun, apoi serie-i mamei d-tale, ca să nu fie îngrijată, până-ce nu va auzi cum 'ți-a decurs călătoria. Și-i scrie și din partea mea salutări.“

„Am promis a-i scrie abia preste opt zile, însă dacă îmi permiteți, deja aici. —

„Cât de des numai voesci, copila mea.“

Correspondența e singura legătură între cei despărtați. Și eu i-aș scrie bucuroș mai des fiului meu Iosif, dacă el n'ar fi așa de neglijent cu răspunsurile.“

(Va urma.)

acest regulament spre aprobare. Și, în fine, deoarece fiecare jurisdicțiune ea însăși știe cum se pot mai cu succes promova între împregiurările de acolo interesele sale culturale, provocarea adresată comitatelor surorii în formă de cercular de a arunca și ele dare suplimentară pentru a lucra în aceeași direcțiune, după cum se dăce aceasta în concludus — aceea provocare consider, că trebuie delaturată, deoarece ea ar da privilegiu la neînțelegeri și comentarii greșite. Din aceste considerațiuni partea aceasta a concludusului o nimicesc. Despre această hotărâre a mea sunt a se încunoscînța și recurenții, predându-li-se actele. Budapesta, 31 Octomvrie 1885. Tisza, m. p.⁴

„Conform acesteia Tisza aprobă concludusul, obiectează numai ca să se întrebuințeze astfel ca „prelungă observarea punctului de privire general de stat,“ acela să corăspundă intereselor cetățenilor de ori-ce rasă; mai voiesce apoi să reservec pe seama guvernului ingerența în amănuntele aplicării. Oprese mai departe cercularea concludusului (pe care dealmintrele l-am cetit în toată țeara prin diare), ca și când ar voi să se împedee luarea de astfel de concludus în alte comitate. Sânt plătite dar' amândouă partidele; pot să fie liniștiți și Românii, că nu li se vor întrebuința banii în contra intereselor lor, — va grijă Tisza de aceasta. Dar' ce valoare poate avē această afidare în fața concesiunii de a pute da banii societății Széchenyi-ane și altor reuniuni de maghiarisare? Oare, conform principiului adoptat nu va dăce comitatul, că interesul de căpetenie al cetățenilor de fiecare rasă e, ca să se cualifice prin însușirea limbei maghiare pentru purtarea fiecărei funcțiuni? Nu poate oare să mai adaugă la aceasta, că răspândirea maghiarismului e foarte ponderoasă „din punct de vedere general de stat“? Dacă Tisza ar fi cutedat să se opună acestui curent, dacă ar fi voit să procedă cu o sinceritate onestă, răspunsul trebuia să sune astfel:

„De vreme-ce art. de lege XV din 1883 vrea să dăce, că sub reuniuni de cultură e de a se înțelege, ca cetățenii de rasă nemaghiară să se desbrace prin contribuția lor proprie de naționalitatea lor; deoarece ce o astfel de procedură e identică cu agitarea reciprocă dintre naționalități, ceea-ce § 172 al codului penal numără între faptele punibile: nu pot aproba concludusul comitatului.

„Cine tratează dealtmintrele atât de ușorate comitatele și concluduse acestora, ar fi făcut un ce salutar în acest cas. Dar' eată Tisza primesce humbug-ul ce se practică sub titlul de „reuniune de cultură“; aci putem vedē — după cum am amintit mai sus — ce urmări practice au avut jocul de cuvinte, care la început se considera poate ca inofensiv. Tisza se împărțesce acum din administrare prin susținerea ingerenței în responsabilitatea pentru concludus. Afacerea se va ivi în tot anul, deoarece aruncul trebuie votat în fiecare an, cu care ocaziune se renouiesce totdeauna agitația. Vom vedē acūși, cum vor fi satisfăcute interesele cetățenilor de toate rasele, ce fel de servii bun se va face cauzei păcii interne și a maghiarismului.

„Sânt foarte caracteristice declarațiunile, pe care le-a făcut Tisza cu ocaziunea discuției generale din urmă asupra budgetului. A fost surprinător aceea, că în acea discuție s'a tras cestiunea naționalităților; e îmbucurător, că în dietă se discută cu totul în alt ton, în mod serios, ear' nu ca în presă, această cestiune, ca și care, abstracție făcând dela rapoartele cu Austria, după așa numitul drept public nu e cestiune mai importantă în această țeară. Anume tonul, în care s'a pronunțat Horánszky și îndeeosebi Helfy, corespund pe deplin importanței obiectului, numai acela contradicere nu-mi place pe care au făcut-o între cetățenii de rasa maghiară și între cei de rasă nemaghiară în privința iubirii de patriă. (Va urma.)

Din dieta Ungariei.

Desbaterea budgetului ministerului de culte și instrucțiune.

La titlul „Institute de învățământ“ vorbesce

Ludovic Mocșary: E imposibil a nu recunoasce, că Ungaria a adus în interesul culturii generale mari jertfe; rezultatul se și arată în ridicarea inteligenței țerii. Există însă o împregiurare, care merită toată atențiunea. Această împregiurare e aceea, că între toate institutele de învățământ nu există nici unul, în care limba de propunere să nu fie exclusiv cea maghiară. Această stare nu corespunde acelor pretențiuni, pe care au naționalitățile să le ridice cu tot dreptul față cu statul și nu corespunde legii de naționalitate. Vorbitorul citează §. 17 al legii de naționalitate privitor la instrucție și apoi continuă: La acest paragraf se raportase cea mai proaspătă vorbire a lui Gurban, care cu toate că era finut ntr'un ton moderat, a fost la multe atacuri expusă,

mai cu seamă din partea presei. Vorbitorul recunoasce schimbarea favoritoare, ce a intrat în dietă cu privire la cestiunea naționalităților; Gurban s'a plâns numai, că statul n'a făcut încă absolut nimic în acea direcțiune, ca și naționalitățile să se poată cultiva în limba lor proprie. Și aci are Gurban dreptate. În faptă nu există nici un institut de cultură pentru naționalități și acest fapt nu se poate înfrumșa prin cuvintele lui Apponyi, că anume limba maghiară nu e numai limba statului ungar, ci și a unității culturale ungare. Această unitate a culturii e numai un termin metafisic, care dealtmintrele nu înseamnă altceva, decât aceea, că statul ungar ar avē datorința, să răspândească limba maghiară prin toate mijloacele, ceea-ce, se înțelege, numai pe contul celorlalte naționalități se poate întempla.

Cultura e una și indivizibilă și ca atare nu are un caracter cosmopolit. Ceea-ce a dīs Apponyi înseamnă: Dacă voi naționalităților — voiți să învățați unguresce, căpătați cultură, — altfel nu. În modul acesta statul ungar nu va corespunde misiunii sale culturale. Deunăci a spus deputatul Desideriu Szilagy, că el ar fi pentru restrângerea legii de naționalitate, dacă s'ar afla, că de aceste drepturi se abusează. Eu nu pot aproba această declarare, deoarece ce dacă sânt singuratici, care abusează de aceste drepturi, aceasta nu formează încă motiv spre a detrage dreptul. E foarte ușor a insinua naționalităților, că abusează de aceste drepturi. Dacă am voi să facem odată capăt agitațiunilor naționalităților, atunci ar trebui să desființăm și adunările comitatense și libertatea de presă, (contradicere în stânga extremă). Aceasta ar însemna a face din aspirațiuni conspirațiuni. Nu e adevărat, că Babeș și Gurban ar fi pus condițiuni pentru aderența la stat, ei au cerut numai o bună administrație, o bună justiție, ceea-ce au cerut și Horánszky, Apponyi și Grünwald. În mâinile ministrului de instrucție zace, de a împrăscia îngrijirile naționalităților; speriez, că el va satisfăce acestei misiuni; sperăm, că vom afla deja în cel mai de aproape budget acele institute, în care limba de propunere nu e exclusiv cea maghiară.

Tipografia archidieceșană din Sibiu.

Este îndeobște cunoscut, că încă pe la anul 1850 episcopul de atunci Andrei Șaguna a înființat în Sibiu din mijloacele sale proprii o tipografie, care avea să-i servească bisericii și națiunii sale. La început această tipografie era foarte modest întocmită: vre-o câteva garnituri de litere, mai ales pentru cărți bisericesci, un teasc de tipar, și vre-o 2—3 culegători; disponentul, comptabilul și directorul tipografiei era însuși Șaguna. Prin mâinile harnice ale acestui mare bărbat treceau toate, și cele mai neînsemnate lucruri ce priviau tipografia. Douăzeci de ani a administrat Șaguna tipografia sa, și după moartea lui eparchia a moștenit o tipografie cu un inventar de preste 60,000 fl. și un fond de 40,000 fl., chivernisit din veniturile tipografiei.

Conform testamentului metropolitului Șaguna, tipografia, deși acum proprietatea archidieceșei, avea să se administreze de o comisiune particulară, instituită anume de testator din 3 preoți și 3 mireni ca membri, un secretar, un fiscal și un președinte ca funcționar. Presidentul comisiunii e totdeauna acela, care ocupă scaunul archiepiscopesc-metropolitan.

Comisiunea aceasta, compusă mai ales din bărbați de ai bisericii, crescūți sub Șaguna, nu numai a continuat toate așa precum erau pornite, — ci nefind la început cu totul paralisată — a introdus chiar și ameliorări, vedē bine la impulse vii din afară. În curând adecă s'a vedut, că tipografia, întocmită pe la anul 1850, nu mai putea satisfăce cerințelor timpului de pe la anul 1875: teascul, condus de brațe, abia tipăria 500 coale într'o di, garniturile de litere cirilice erau puse în partea cea mai mare în disponibilitate, manipulantul, moștenit de archidieceșă deodată cu tipografia, nu mai corespundea exigențelor comptabilității înaintate.

Deci teascul fu înlocuit prin o mașină de tipar; s'au completat garniturile de litere; s'a creat un post nou pentru un conducător tehnic; — cu un cuvânt tipografia fu astfel întocmită, încât putea corespunde la toate cerințele. În acest timp al reformelor (1875—1879) s'a creat „Foișoara Telegrafului român“, care marcează o direcțiune nouă în dezvoltarea noastră culturală, și a sporit numerii „Telegrafului român“ dela doi la trei pe săptămână.

Progresul acesta însă în curând se poticnise, fiindcă comisiunea administrativă începuse și ea a simți influența mănii letargice, care „conduce“ toate spre satisfacția „prietinilor“ bisericii și națiunii. La o interpretare tipografică, ca la ori-ce întreprindere comercială, nu poate absentă șeful dela afaceri nici o singură di, dacă toate firele întreprinderii se concentrează în mâna lui; și

comisiunea așa își întocmise lucrurile, că ea avea să dispună toate. „Eată, că ni se îmbie cutare lucrare tipografică“, „eată că s'a consumat ediția cutărei cărți“, „eată că mai trebuie cutare și cutare“ — astfel sunau rapoartele și plângerile dălnice către comisiunea tipografică. La toate aceste rapoarte și plângeri nu se da nici o resolviere, și nici un răspuns, fiindcă comisiunea nu se mai întrunia!

Și din ce cauză nu se întrunesc comisiunea? Fiindcă nu se convoacă! — era răspunsul laconic.

Toate cercetările mai departe asupra cestiunii din ce cauză nu se convoacă comisiunea, pe când se vedeau cu ochii pagubele întreprinderii tipografice rezultate din nefuncționarea comisiunii, rămăneau zadarnice. Președintele comisiunii, — Archiepiscopul-Metropolit Miron Roman, — se scusa cu alte afaceri, care-l grămădesc și-l cutropesc, promitea și astăzi și mâne și când poftiai, „că mâne“ sau „numai decăt“ va convoca comisiunea; dar' când scăpa cu frasa banală de oamenii ce-și permiteau a-i aduce aminte de tipografie, se culca pe cea-laltă urechie și comisiunea putea să doarmă mai departe. După un timp oare-care earăși porniai la Metropolit și îi arătai, că tipografia fără administrațiune trebuie să se prăpădească, toate merg deja acolo anapoda, îi atrăgeai atențiunea, că toate se descarcă asupra capului seu Preasfințit și în fine îl rugai, că dacă nu poate însuși să se îngrijească de asemenea afaceri, să lase pe locofitorul seu legal (vicarul) sau pe altcineva să convoace și conducă acea comisiune. Metropolitul Miron, grandios în promisiuni, așa scia să-ți răspundă, încât credea, că acele ce le-ai spus, au făcut o adâncă impresiune asupra sa, și comisiunea va fi astăzi încă întrunită. Dar' trecea astăzi, trecea mâne, trecea poimâne, trecea săptămâna, trecea luna, trecea triliuniul, trecea și semestrul, ba câte odată chiar și anul și comisiunea totuși nu se convoca. — Afacerea aceasta s'a discutat în consistor și în sinodul archidieceșan — organe de supraveghiere pentru comisiunea tipografică — și s'au luat rezoluțiuni aspre, ba chiar rușinoase, pentru comisiune, însă și aceste s'au arătat de prea blânde pentru omul, pe care trebuia să-l mișce.

Cam de pe la anul 1880 încoace se întempla câte odată lucru ne mai pomenit, că Metropolitul Roman, — fără impulsii din afară — convoca comisiunea tipografică în ședință cu cea mai mare urgență. Motivul acestei promptitudini neobișnuită însă nu era administrațiunea dărepănată a tipografiei, ci — atitudinea politică a dărlului „Telegrafului român“, ce apărea în editura tipografiei și se redacta de vechiul seu redactor Nicolae Cristea. Și de câte-ori credea Metropolitul Miron, că vre-un articol al dărlului nu se potrivea cu programul seu, se repeta cu aceeași promptitudine și urgență convocarea ședinței comisiunii tipografice.

După-ce a succes retragerea Părintelui Cristea dela redacțiunea dărlului, Metropolitul Miron a pus comisiunea earăși la odihnă, și toate campaniile întreprinse pentru a o pune în mișcare, au rămas zadarnice.

Un lucru rezultă din aceste fapte: Când crede Metropolitul Miron de cuviință a-și împlini datorința de president al comisiunii tipografice, o știe și poate să o facă aceasta cu cea mai mare promptitudine și exactitate.

Unsprezece ani au trecut, decând soartea a pus în scaunul archiepiscopesc pe acest om, care pentru ori-ce stare putea să aibă chemare, numai pentru cea preotească nu, și invităm puținii, care simulează a fi aderenți ai lui, să ne spună, că din toate afacerile tipografice, pentru cari s'a interesat Metropolitul Miron afară de regularisirea „Telegrafului“? Și dacă ei nici acum nu ved, că afacerile administrative ale tipografiei, ca o instituțiune Șagunaiană, sânt înadins și sistematicesce neglijate?

De atâta amar de ani și până astăzi n'a fost nimeni în stare să producă o socoteală acceptabilă despre manipularea banilor și a averii tipografiei archidieceșane. Prin urmare, în lipsa acestei socoteli, putea oare să spună cineva, dacă întreprinderea lucră cu câștig sau cu pagubă și anume, cu cât câștig și cu câtă pagubă?! Testamentul lui Șaguna dispune anume, ca o parte din câștigul tipografiei să se împartă la veduvel preotese. Dar' dacă nu se știe câștigul total, nu se poate să nici ce sumă reprezintă părțile din acest câștig. „Comisiunea“ însă, ca să cedeze stăruințelor din toate părțile pentru împărțirea de ajutoare la veduvel preotese, a fixat în mod volnic o sumă oare-care spre acest scop. Nici această sumă însă nu s'a împărțit în fiecare an, din cauză, că în unii ani s'a uitat de veduvel preotese și ele n'au primit nici un ajutor.

Cu toate că Șaguna a dispus anume în testamentul seu, ca să nu se dee nimic pe datorie,

tipografia a lucrat mai mulți ani de dăle fără a încassa dela partide plata pentru lucru și astfel și pretențiunile la partide s'au urcat cu dăcele de mii de floreni!

Șaguna a lăsat o frumoasă colecțiune de cărți bisericesci și școlare, a căror editură era proprietatea tipografiei. Edițiunea unora din aceste cărți s'a consumat, însă cui fi pasă de aceasta? Vorba e să facem politică nu să ne îngrijim de cărți bisericesci și școlare, cu care creșce câștigul tipografiei și se satisfac trebuințe indispensabile ale bisericilor! Astfel unele cărți bisericesci, a căror ediție s'a consumat nu se mai pot procura de ani din tipografia archidieceșană, bunăoară chiar *Liturghierul* (!) și interesații sânt nevoiți a umbla la metropolia din Cernăuți sau la Bucuresci, sau la Blaj pentru a-și procura cărțile. Trebuie să vii la convingerea, — vrei nu vrei, — că anume se intențiunează a ruina cu deservirire întreprinderea tipografică a archidieceșei.

Diarul „Telegrafului român“ în urma regularisării sale cunoscute, nu mai e susținut de public. Cu toate aceste el se edă tot cu aceeași cheltuială ca și mai nainte. Nimeni nu întreabă și nimeni nu se interesează încât roade acest diar la baza financiară a întreprinderii tipografice și cât consumă el din ajutorul destinat pentru ajutorarea veduvel preotese?!

După moartea lui Șaguna, tipografia administra la consistor un prisos brut anual de circa 4000 fl. Acest prisos — lucru natural — a scădut din an în an și astăzi cu ajutorul Metropolitului Miron dreptșeful „comisiunii“ tipografice a ajuns acolo, că întreprinderea tipografică nu numai că nu-și poate acoperi cheltuielile cu veniturile sale proprii, ci este necesităd a ataca cu sume progresive fondul, lăsat de Șaguna din chiverniseala tipografiei sale.

Și credeți, iubiiilor cetitori, că aceste fapte, care se susțin cu toată tăria și la cas de necesitate se pot dovedi cu date și cifre autentice, au causat oare-care îngrijiri în „cercurile metropolitane“, a pus pe gânduri pe Metropolitul Miron? A avut cineva muștrări de conștiință dintre acei aderenți ai Metropolitului Miron, care și astăzi cu multă cutezare susțin că lucră „în adevăratul înțeles al lui Șaguna“?

Dovada cea mai bună despre îngrijirile, gândurile și muștrările de conștiință ale acestor oameni este, că în cursul anului expirat 1885, comisiunea administrativă a tipografiei, care concentrează în mâinile ei toate firele administrative ale acestei părăsite instituțiuni, n'a fost convocată nici o singură dată, nu s'a întrunit nici odată, și n'a dispus nimic!

Din Bucovina.

Cernăuți, în 22 Ian. (3 Febr.) 1886.

Cetind în n-rul 9 al „Tribunei“ din 12/24 Ianuarie a. c. articolul intitulat „Din Bucovina“ — în cât privește activitatea societății politice „Concordia“ și mai ales demersul presidentului și al secretarului acestei societăți în afacerea alegerii ablegatului la senatul imperial pentru ținuturile Suceava—Rădăuți—Câmpulung, — mă simț îndătorit a împărțeshi publicului cetitor adevăratele împregiurări relative la alegerea amintită, ca să poată judeca, cum se face la noi în Bucovina politica, și mai cu seamă, din care cauză nu ne putem folosi de drepturile constituționale și nu putem obține pozițiunea, care ni se cuvine nouă, ca unui popor autohton în Bucovina.

Drept aceea rog a primi aceste șire în coloanele prețuitului diar al d-voastre, asigurându-vă totodată, că numai iubirea de adevăr m'a îmboldit, a Vi-le împărțeshi.

Dela începutul activității constituțiunii și până astăzi alegerile pentru corpurile reprezentative se serviresc la noi sub influența căpitaniilor districtuali, a căror înfruirie asupra alegătorilor dela țeară e atât de mare, încât covârșesce toată închipuirea. Căpitaniile districtuali exercită influența aceasta cu atât mai lesne, că se pot servi de primarii comunali, cari se află la noi în atîrnare perfectă dela diregătoria politică. Urmarea acestei împregiurări este, că numai acei bărbați pot fi aleși de ablegați, cari se bucură de bunăvoința diregătorilor politice, respect. se supun orbiș cererilor acestora.

Pentru-ca înfruiria guvernului și a altor factori dușmani națiunii noastre asupra alegerilor să înceteze odată, s'au înțeles mai mulți bărbați a înființa o societate politică cu scopul, de a lu-

mina poporul despre drepturile sale politice și de a-l emancipa din starea servilă, în care se afla. Statutele compuse de acești bărbați și confirmate de guvernul țării au rămas însă un timp îndelungat pe hârtie — ca „pia desideria“ ale unui popor strivit și lăsat perțării, și anume din cauza, că nobilimea noastră, rugată a se pune în capul activității acestei societăți politice, numită „Concordia“, nu a binevoit să îmbrățișeze această misiune nobilă.

A trebuit să treacă 5 ani, până-ce în vara anului trecut a luat dl Ioan Bumbac, profesor de limba română la gimnaziul din Cernăuți, inițiativa de a activa societatea „Concordia“, și, constituindu-se comitetul ei, se aleseră între alții dl Ioan Bumbac president și dl Grigorie Halip, învățător provisor la școala agronomică de aici, secretar al societății.

Numărul membrilor „Concordiei“, care din început a fost neconsiderabil, creștea pe zi tot mai mare, înscriindu-se mai ales, prelungă o parte a inteligenței noastre, mulți gospodari, mai cu seamă din suburbiile Cernăuților.

Guvernului și domnilor proprietari mari, (boerilor) nu le-a venit la socoteală societatea aceasta, temându-se, că influența, ce au avut-o și o au încă la alegeri, va înceta cu timpul. Temerea aceasta a fost cu atât mai mare, cu cât boerii nostri spriginiți de guvern, au parvenit a ocupa mai toate posturile de ablegați, și anume nu numai cele ce se cuvin proprietății mari din Bucovina după lege, ci și cele din ținuturile Cernăuți—Siret—Storojineț și Coțmani—Vijnița. Numai pentru ținuturile Suceava—Rădăuți—Câmpu-lung fu ales cu învoirea boerilor ministrul baron Conrad.

Față cu această stare a lucrurilor și mai ales față cu direcția democratică, ce a luat-o din început „Concordia“ boerii nostri încercară a înființa o a doua societate politică cu un program feudal și clerical. Dl Ioan Bumbac invitat fiind, a participat la convorbirea prealabilă relativă la constituirea acestei societăți și întrebând fiind, de nu cumva ar face fuziune „Concordia“ cu societatea nouă, a răspuns hotărât, cumcă pe „Concordia“ sa nu o va da din mână. Societatea dorită de boeri nu s'a înființat.

În această stare se aflau lucrurile în vremea, când în urma demisionii ministrului baron Conrad postul de ablegat pentru ținuturile Suceava—Rădăuți—Câmpu-lung deveni vacant.

Din partea guvernului s'a sondat mai întâi, de nu s'ar pute alege de ablegat succesorul baronului Conrad în minister, adică ministrul de culte și instrucțiune Dr. Gautsch. Resultatul a fost însă negativ. S'au căutat apoi chipurile, cum s'ar pute înlătura candidatul dl consilier superior Mihail Piteiu, care nu e bine vădit nici de guvern, nici de proprietarii mari, fiindcă este apărător resolut și energic al drepturilor poporului și ca atare și-a dobândit deja multe și mari merite. Cei dela putere au ajuns în urmă la rezultatul, cumcă numai prin candidatura dlui Isidor cavalier de Zotta ar fi posibil de a înlătura candidatura dlui Piteiu, fiind dl Zotta așisderea Român și prelungă această președinte al tribunalului cercual din Suceava, pentru ținuturile locuite de alegători, — care prin urmare avea prospecte de a fi spriginit din partea ampoliaților judecătorești, a preoților și a primarilor comunali. Având aceste împrejurări în vedere, contrarii dlui Piteiu, resp. ai intereselor vitale ale poporului român, proclamară pe dl Zotta de candidat.

Afară de dl Piteiu anunțase candidatura sa societății politice, „Concordia“ și dl Sbiera, profesor de limba și literatura română la universitatea de aici. Comitetul „Concordiei“ a arangiat apoi în zilele de 12/14 13/15 Decembrie anului trecut adunări generale în Suceava și Rădăuți, unde s'au propus ca candidați ai „Concordiei“ prelungă dnii Pitei și Sbiera și dl V. Morar, adjunct la tribunalul din Cernăuți. Reințorându-se la Cernăuți președintele „Concordiei“, invită pe toți trei candidații la o convorbire în chestia alegerii, la care dnii Sbiera și Morar au declarat, că se retrag dela candidatură. Comitetul „Concordiei“ conchiămat legalmintele ședința din 19/31 Decembrie 1885 a numit apoi unanim pe dl M. Piteiu de candidat, despre care conclud se și înștiință candidatul prin o deputațiune.

Câteva zile după aceasta au exmis președintele și secretarul „Concordiei“ apelul produs și în „Tribuna“ (nrul 8 din 1886), în care apel acești domni proclamă în contra votului unanim al comitetului pe I. cav. de Zotta de candidat al „Concordiei“. Surprinderea a fost foarte mare, și nu numai pentru publicul român îndeboste, ci chiar și pentru ceilalți membri ai comitetului „Concordiei“.

Imediat după acest apel a apărut într-o foaie germană de aici — căci, durere, o gazetă politică în limba română nu avem încă — ur-

mătorul protest al vice-președintelui și al controlorului „Concordiei“:

Lămurire.

„Într-o ședință a societății politice „Concordia“ convocată legalmintele, fu designat dl consilier superior Mihail Piteiu unanim de candidat al acestei societăți pentru postul de ablegat din ținuturile Suceava—Rădăuți—Câmpu-lung“.

„Subsemnații au aflat dintr'un telegram apărut în „Deutsche Zeitung“ precum și de aiurea, că aceeași societate a numit în ședința sa din 11 l. c. pre Dr. Isidor de Zotta de candidat“.

„Având în vedere, că ședința aceasta n'a fost convocată în modul legal, considerând mai departe, că subsemnații și alți membri ai comitetului n'au fost invitați la această ședință, considerând, că la dinsa au participat membri substituți, considerând în urmă, că nu se poate înțelege, din care motive fu înlocuit candidatul dorit decât toți, dl Mihail Piteiu, prin o altă persoană, care nu anunțase candidatura sa de fel și de care era vorba în comitet, că nu are să fie designată de candidat nici într'un caz: protestăm în contra acestui demers al dlui președinte al societății și declarăm s'arbatorește, că noi subsemnații, membri ai comitetului, considerăm și în prezent pe dl consilier superior Mihail Piteiu de candidat al societății politice „Concordia“ și îl recomandăm dlilor alegători din toată inima“.

Leon de Rei m. p., Mihail Cantemir m. p., vice-pres. al socie. „Concordia“ controlor.

Protestul acesta este destul de clar și prin urmare nu are nevoie de vre'un comentariu. (Va urma.) Grachus.

Corespondență particulară a „Tribunei“.

Suceava, 30 Ianuarie 1886.

La 20 Ianuarie directorul gimnaziului rom. ort. din Suceava surprinse pe profesori cu ordinul dat din propria lui inițiativă, ca numele studenților români dela acest gimnaziu să nu se mai scrie, ca până acum după calendarul bisericii drept credincioase a răsăritului, ci numai nemțesc, va să dăcă nu Ioan, Vasile, George, Nicolae, ci Johann, Basil, Georg, Nicolaus! Acest ordin caută directorul a-l face plausibil prin declararea, că în chipul acesta s'ar pute ajunge mai lesne la o uniformitate în privința numelor. Dar' ori cine poate cunoaște, că uniformitatea pretinsă este numai un pretext, prin care se înfrumusează o tendință uricioasă. Tendința evidentă a acestui ordin nechipzuit este germanizarea numelor de botez ale copiilor români, schimonosirea și schimbarea neiertată a numelor de botez.

Unii dintre profesori, cunoscând însămintarea lucrului și prevădând pericolul iminent, au intervenit prelungă cerbicosul director, ca să revoace acest ordin, apelând la legile fundamentale ale statului, prin care se garantează inviolabilitatea numelor, provocându-se la drepturile bisericii orientale, care este îndreptățită a da numele după ritul seu și a pretinde, ca aceste nume să fie respectate în actele publice, basându-se în urmă pe testimoniile de botez și pe naționalele studenților.

Însă toate încercările au rămas zadarnice și profesorii respectivi fură priviți și tractați ca oponenți și ca propagandisti ultra-români.

Lucru trist și de necredut: cutezătorul director, tremurând de ordinele guvernului, tresare înspăimântat, vădând în cataloage numele Vasile, Ioan, Mihail, Nicolau, în cari presimțesc cu o halucinațiune, ce-l dă de rușine, reînviând sufletele lui Mihail Viteazul, și sperând negreșit o distincțiune din partea guvernului, ordonează, pare că am trăi în Siberia, cu un aer serios schimonosirea numelor de botez, fără a se gândi la nesocotința, prin care cu o cutezare nepomenită calcă în picioare legile statului și drepturile bisericii orientale.

Sperăm însă, că preavenerabilul consistor, care este înștiințat despre acest ordin ilegal, în frunte cu I. P. S. S. Metropolitul Bucovinei, care este patronul acestui gimnaziu, vor interveni, ca să se revoace acest ordin nesocotit, prin care se schimonosesc în mod rușinos numele de botez ale copiilor români.

În cazul acesta numitul director, care este feciorul reposatului protopop gr.-or. din Rădăuți, va trebui să recurgă la rabinii iudevesci, cari cu bună seamă îi vor fi recunoscători pentru stăruința sa, ca numele studenților iudei să nu se schimbe cumva în nemțesci, ci să rămână iudevesci.

Ear' Românii bucovineni vor trebui să se convingă despre adevărul amar, că directorul gimnaziului gr.-or. din Suceava, care este susținut din fondul religionar gr.-or. și unde se află 4 clase paralele române, lucră cu tot zelul pentru înaintarea străinilor și suprimă cu o prigonire sistematică, tot ce este român și gr.-or.

Despre care lucru vom vorbi mai pe larg cu altă ocaziune.

Cronică.

Concert. Duminecă în 14/2 Februarie a. c. va avea loc în sala dela „Musikverein“ concertul ordinar al „Reuniunii“ române de cântări din Sibiu. Programul concertului e următorul: 1. „Două cântece“ pentru cor mixt de G. Dima: a) „Rămăi sănătoasă“; b) „Fântână cu trei izvoare“. 2. „Două cântece“ pentru o voce de bas cu accomp. de piano de F. Schubert: a) „Cruciata“; b) „Moartea și fata“. 3. „Trei terțete“ pentru voci femeiesci cu accomp. de piano de F. Hiller: a) „Noaptea“; b)

„Zefir ce cu a ta suflare“; c) „Ah, câte flori“. 4. „Trei cântece“ pentru o voce de alt cu accomp. de piano: a) „Tu ești ca și o floare“; b) „Floarea-losos“, de R. Schumann. c) „Nu secăi lacrimi“, de L. de Beethoven. 5. „Noaptea vrăjită“ (Die 1. Walpurgisnacht), baladă pentru soli, cor și accomp. de piano, de G. Mendelssohn-Bartholdy. Începutul concertului va fi la 7^{1/2} oare seara. Biletele (numerate) se vor extrada în ziua concertului (Duminecă în 14/2 Februarie a. c.) dela oarele 3—5 după amiazi în localitățile casinei române din loc, strada Cisdădiei Nr. 7.

Societatea de lectură a inteligenței române din Orăștie și giur, invită la balul arangat în folosul înființării sale bibliotecii Sâmbătă la 20/8 Februarie 1886 în sala hotelului „Contele Stefan Szécsenyi“. Începutul la 8 oare seara. Prețul biletelor de intrare: de familie 2 fl. și de persoană 1 fl. Oferte marimonioase se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale diaristică.

Bal pentru „kultur-egylet“. Din țeara Hațegului ni se scrie: „În 30 Ianuarie seara s'a fost arangat în Hațeg decătră ospătarul Molnár un bal în favoarea și pentru scopuri nobile patriotice (hazai nemes czdlokra). Fiind întrebat respectivul decătră unii și alții, care scop găsesc mai nobil în favoarea patriei? — răspunse că „Erdélyi kultur-egylet“. Dar' se nu rideți de ce am să vă spun! Așa de mulți au cercetat balul dintre patrioții noștri Hațegani, încât singur arangeătorul a jucat cu femeia sa toată noaptea, și așa în loc a favoriza scopului patriotic, s'a făcut un Szapary strălucit.“

Himen. Dl Iuliu Darius cand. de preot în Rechitova, s'a încredințat cu d-șoara Maria Nemeș din Hațeg.

Metoda lui Pasteur. Profesorul de universitate Dr. Victor Babeș, care a fost trimis din partea ministerului ungar de instrucțiune la Paris spre a studia procedura de inoculațiune a lui Pasteur, ilustrează printr'un raport mai nou laboratorul lui Pasteur, tratarea animalelor în oculute și și desfășură vederile sale asupra acestei metode și asupra efectelor ei. Dl Babeș amintesc, că în privința din urmă a ajuns tocmai în bun timp la Paris, cu toate, că timpul de acum nu e prea potrivit pentru scontări științifice, deoarece Pasteur se ocupă acum numai cu tratarea bolnavilor, ce vin din toate părțile lumii. Numărul celor inoculați se urcă până acum la 220. Cea mai mare parte a bolnavilor sunt oameni fără de mijloace, pe care Pasteur îi curează gratuit. Precum a aflat dl Babeș, Pasteur a primit anume spre acest scop dela un bolnav avut, pe care l-a fost curat, 40.000 franci.

Vieța socială în Bucuresci. Cetim în „Românul“: Joi seara a fost mare bal la dl Grigore Șuța. Vioarele răsunau pentru ultima oară în acest ospel. D-nul și d-na Grigore Șuța se duc să petreacă restul iernei într'o climă mai caldă la Nitza. Serbarea a fost splendidă și a încheiat într'un mod strălucitor seria marilor serate, ce dl Gr. Șuța a dat dela Noemvrie și până acum. Scara monumentaia era îmbrăcată în verdeț și în flori. Pe fiecare treaptă erau brazi și oleandruri. Lumina lămpilor, reflectându-se în oglinda cea mare, care domina seara, dedea un aspect feeric acestui mare tablou. Vestibulul era transformat în florărie, unde mirosul plantelor și al florilor te îmbătau. Cavalerii și doamele veniau des acolo să respire și să se odihnească de osteneala valsurilor. În salonul cel mare, care e îmbrăcat în atlas roșu, era atâta lume, încât de abia te puteai mișca. Dănsuitorii treceau mereu învârtindu-se ca într'un vis de baladă. Musica nu încetă pentru nici un minut, ea se iese forțe toți acești luptători ai carnavalului la un bufet, copios și din cele mai gustoase aședat lângă salon. Șampania, bordoul și maderă au curs cu abundență în cupe toată noaptea. Prăjiturile și bomboanele primiau asalturi frecvente fără a scăde. La două oare s'a dat semnalul supeului. Apelul cotilionului. Dansul final început sub rațele indiscrete ale aurorii și nu se termină decăt la 8 oare de dimineață în mijlocul sgomotului uliței. Cotilionul a fost dus cu mare măiestrie de dl N. Brăiloiu. Erau preste 90 de persoane și toate figurile erau nouă și pline de cadouri. D-nul și d-na Grigore Șuța au făcut onorurile balului cu amabilitatea cea mare ce-i distinge. Stăpânii casei au stat toată noaptea în picioare ocupându-se de toți invitații lor. D-na Irina Șuța purta o bogată toaletă de mătășă galbă, acoperită cu dantele de preț și cu pietri scumpe. Printre cele mai gingașe invitate se vedeau d-na Sofia Manu în albastru palid cu trandafiri și spicuri de grău de aur. D-na Zoe Rioșanu, regina valsului, în mătășe, crem, perle și brilianturi. D-șoara Paciurea în azuriu, d-șoara Maria Lahovary în alb, d-na Elena Petricari foarte elegantă în verde, d-șoarele B. Boerescu în alb, d-șoara Oteleșan, d-na A. Brățășanu, d-șoara Paulina Butulescu, d-șoara Cesariu în pembe, d-șoara Zoe Ghica în mauve, d-na Grigorie Păcescu în lilas garnisit cu vioarele, d-na Maria Petrescu în roșu, d-na Comitesa Cornelli în galbin cu o coroană de brilianturi pe cap, d-na Alexandru Lahovary (născută Crețulescu) în albastru, d-na Dimitrie Ionescu, d-na Vidrașcu, d-șoara Aslan, d-șoarele Gr. Lahovary, d-na Schinder în roșu, d-na Marchisa Delmorat în negru, d-na Missir în galbin, d-na Stolojan în albastru, doamna Maria Costescu, doamna Rossi, doamna C. Zamfirescu, doamna Maria Isvoran, domnișoarele Nicolescu, doamna Sicleanu, d-na colonel Poenaru, d-na Simka Lahovary în albastru palid acoperită cu trandafiri, d-na

Edgard Mavrocordat în pai negru, d-na Gr. Cerkez în roșu, d-na Amelia, d-na Paciuri, d-na A. Murășanescu, etc. Printre domni tot ce e cunoscut și elegant în Bucuresci. La dl Grant a fost tot în acea seară un bal costumat.

Contribuiri pentru școala superioară de fete din Sibiu.

Pe lista nr. 75. (Collector dl Liviu de Lemeny, pretor în Seliște): D-nii: Dr. Nicolae Maier, protopop 5 fl.; Bucur Comșa, primar 5 fl.; Demeter Florian, notar 5 fl.; Ioan Comșa et fiu, comerciant 5 fl.; Dimitrie Roman, comerciant 5 fl.; Petru Tâmpănar, com. 5 fl.; Dumitru Lăpădat, învățător 5 fl.; Dr. Nicolae Călefar, medic cerc. 3 fl.; Nicolae Sirbu, com. 3 fl.; Nicolae Mosora, cassar com. 3 fl.; George Vraciu, vice-not. 3 fl.; Dumitru B. Comșa, comerciant 3 fl.; Ioan Comșa jun., comerciant 3 fl.; Demetriu N. Bêrză, privatier 3 fl.; Nicolae Peligrad, econom 3 fl.; Stan Vule, econom 3 fl.; George Mocan, econom 2 fl.; Iordache Roșca-Căpitan, comerciant 2 fl.; Nicolae Zintea, comerciant 2 fl.; Ioan Maxim, jude reg. cercual 2 fl.; Dumitru P. Hanciu, comerciant 2 fl.; Dumitru Răsoiu, comerciant 2 fl.; Nicolae Coma, comerciant 2 fl.; Ioan Șteflea, econom 2 fl.; Ioan Peligrad, econom 2 fl.; Stan Hertia, econom 2 fl.; Nicolae Nartea, econom 2 fl.; Lazar Florea, adjunct not. 1 fl.; Ioan Stan Banciu, comerciant 1 fl.; Petru Hanciu Hadjiu, comerciant 1 fl.; Ioan Popa, capelan gr.-or. 1 fl.; Stan Șteflea, econom 1 fl.; Aron Gogonea, învățător 1 fl.; Mihailă Stoica, dir. școlar 1 fl.; Nicolae Neamtu, învățător 1 fl.; Ioan Em. Prodanu, învățător 1 fl.; Bucur Coma, econom 1 fl.; Dumitru Blot, comerciant 1 fl.; Nicolae Popa, econom 1 fl.; și Demetriu P. Hertia, faur 1 fl. — Toți din Seliște.

Stefan Milea, notar. com. 5 fl.; Simeon Radean, econom 5 fl.; Ioan Josof, preot gr.-or. 2 fl.; Petru Iuga, preot gr.-or. 2 fl.; George Bratu, primar com. 1 fl.; George Nanu, econom și cassar 1 fl.; Demetriu Iosof, învățător gr.-or. 1 fl.; Vasile Iosof, capelan gr.-or. 1 fl.; Daniel Iosof, econom 1 fl.; Ioan Prică, econom 1 fl.; Pantilimon Bratu 1 fl.; Vasile Iuga 1 fl.; Constantin Bratu 1 fl.; Sava Fracea 1 fl.; Pantilimon Banciu 1 fl.; Iacob Bratu 1 fl.; Pavel Banciu 1 fl.; Toma Mihai 4 fl.; Avram Ciorogariu 1 fl.; Nicolae Iuga 1 fl.; Demetriu Papa 1 fl.; Dionisie Storoia 1 fl.; Ioan Răceu 1 fl.; Dionisie Micleș 1 fl.; și Ilie Stanea 50 cr. Toți din Tilișea.

Avram Acelenescu, notar com. 5 fl.; Ioan Tâmpănariu, primar comunal 1 fl. 40 cr.; Ilie Iosof, capelan invet. 1 fl.; Nicolau Marcu, comerciant 1 fl.; Vasile Dragomir, econom 60 cr.; Ioan Lazar, învățător pens. 50 cr.; Petru Stănilă, econom 50 cr.; Pompiliu Predoviciu, învățător 50 cr.; Nicolae Tâmpănariu sen. 50 cr.; toți din Găleş; din disc la biserică în Găleş 1 fl.

Petru Indrieș, not. com. 2 fl.; Constantin Boila, preot gr.-or. 2 fl. Dumitru Ittu, primar com. 1 fl.; George Salomie, econom 1 fl.; Ioan Lălu, econom 1 fl.; Mihailă Stănilă sen. 1 fl.; Mihailă Stănilă jun. 1 fl.; Ioan Boila, preot gr.-or. 50 cr.; Ioan Ittu Dochițiu, econom 50 cr.; Ioan Nădrag, econom 30 cr.; Nicolae Oancea, econom 30 cr.; Ilie Rebovean, econom 20 cr. Toți din Vale.

Ioan Duma, not. com. în Orlat 10 fl.; Simeon Loloiu, econom în Orlat 1 fl.; Ioan Storoia Clopoțel, econm în Cacova 5 fl.; Stanciu Storoia, primar com. în Cacova 1 fl.; Ioan Bunea, not. com. în Cacova 1 fl.; Ioan Ivan, notar cercual în Aciliu 5 fl.; Ioan Vule, econom. în Aciliu 1 fl.; George Macrea, primar com. în Săcel 1 fl.; Nicolae Șierbu, vic-not. cerc. în Săcel 1 fl.; Nicolae Oana, primar com. în Magu 1 fl.; Ioan Nicolae Seroiu, econom în Sibiel 1 fl.; Ioan Gavrilă, econom în Vale 50 cr.; Liviu de Lemeny, pretor în Seliște 5 fl.; dela cassa de păstrare din Seliște interesele pe o lună 60 cr.; Suma listei nr. 75. 189 fl. 40 cr. Suma totală 3746 fl. 43 cr.; 200 fl. în obligațiuni, 20 fl. în libel de depuneri.

Sibiu, în 5 Februarie 1886.

Comitetul central al Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român.

Serviciul telegrafic

al
„TRIBUNEI“.

Londra, 10 Februarie n. Ieri earăși s'a armat o masă de popor pe scuiul Trafalgar. Poliția a îmbrășiat pe tumultuanții care s'au retras între șbierate pe stradele din apropiere. Neguțătorii erau închise în urma ordinilor poliției. Tumulte ulterioare vor fi împedecate.

Rosebery a adus la cunoștința guvernului grecesc, că cabinetul englez va continua politica orientală a lui Salisbury. Instrucțiunile pe care le-a dat Salisbury comandantilor corăbiilor prin ambasadorii englezi, vor fi executate dacă se va da privilegiu pentru aceasta.

Guvernul a hotărât să înceapă proces pentru agitare în contra arangiatorilor și vorbitorilor din meetingul de alaltăieri al lucrătorilor.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Concursuri:

— Un post de notar cl. II. și unul de scriitor, la trib. reg. din Caransebeș. Concursurile sînt a se trimite în 4 săptămîni, la presidiul trib. reg. de acolo.

— Postul de capelan gr.-or. clasa II. în comuna Vlădeni (protopresb. Branului). Termin 30 de zile. Concursurile sînt a se trimite la Dl Traian Metian, protopresbiter în Zernesci.

„În prima linie — dic fabricanții de spirit — notăm faptul, că aceste specii de cereale, al căror import din România este scutit de vamă, servesc în mare parte ca materii prime în fabricele noastre de spirit. Aceste produse brute — porumbul și orzul — nu sunt cultivate în cantități suficiente de agricultura noastră și, din împregiurarea, că ele se importă neconținut din România, rezultă, că cestiunea liberului import al cerealelor românești este de o importanță capitală pentru existența și dezvoltarea fabricelor noastre de spirit. . . . Producțiunea noastră de spirit, care în termin de mijloc este de 1 milion 200 mii hectolitree pe an, se bazează tocmai pe întrebuințarea porumbului și a orzului. . . . Factorul de căpetenie al putinței de concurență a industriei noastre, este etinătatea acestor pro-

(Va urma.)

Piața din Sibiu, 9 Februarie. Grân Hectolitra 47—80
chilo fl. 5.20 până fl. 6.—, grâu mestecat 68 până 82 chilo
y. 4.—, până fl. 4.80 săcara 66 până 72 chilo fl. 3.20 până
fl. 3.80, orđ 58 până 64 chilo fl. 2.80 până fl. 3.50, ovės
98 până 45 chilo fl. 1.60 până fl. 2.30, cucuruzul 68 până
47 chilo fl. 3.— până fl. 3.60, mēlaiul 74 până 82 chilo
fl. 4.— până fl. 4.50, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.40
până fl. 1.60, semēnță de cânepă 49 până 50 chilo fl. 4.50
până fl. 5.50, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.— până
fl. 5.50, linteă 78 până 82 chilo fl. 8.— până fl. 9.—
fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, păsat de
grâu 100 chilo fl. 15.— până fl. 16.—, făină Nr. 3 100 chilo
fl. 12.—, Nr. 4 fl. 11.—, Nr. 5 fl. 9.—, slăniua 100 chilo
fl. 50.— până fl. 54.—, unsoreau de porc fl. 42.— până
fl. 46.—, sēu brut fl. 26.— până fl. 28.—, sēu de lumini
fl. 36.— până fl. 38.—, lumini turnate de sēu fl. 46.—
până fl. 50.—, săpunul fl. 25.— până fl. 28.—, fēn 100 chilo

Târgul de rămători în Steinbruch. În 8 Februarie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 40.— cr. până 41.— cr. unguresci grei, tineri 43.— cr. până 44.— cr., de mijloc 42.— cr. până 43.— cr., uşori 41.— cr. până 42.— cr., marfă ţerănească, grea 38.— cr. până 40.— cr., de mijloc 38.— cr. până 40.— cr., uşoară 37.— cr. până 40.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito uşori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 38.— cr. până 39.— cr., transito de mijloc 37.— cr. până 38.— cr., transito uşori 36.— cr. până 37.— cr., îngreşaţi cu ghindă — cr. până — cr. per 4%

cumpeniti la gară.

Renta de aur ung.	6 $\frac{3}{4}$ %	—,—
„ „ „	4 $\frac{1}{2}$ %	101.80
„ „ hârtie	5 $\frac{1}{2}$ %	93.80
Împrumutul câilor ferate ung.		152.75
Amortisarea datoriei câilor ferate de ost ung.		
(1-a emisiune)		99.75
Amortisarea datoriei câilor ferate de ost ung.		
(2-a emisiune)		126.50
Amortisarea datoriei câilor ferate de ost ung.		
(3-a emisiune)		113.—
Bonuri ale ung.		104.—
„ „ „ cu cl. de sortare		104.—
„ „ „ bănățene-timișene		103.75
„ „ „ cu cl. de sortare		103.75
„ „ „ transilvane		104.—
„ „ „ croato-slavone		103.50
Despăgubire pentru dițina ung. de vin		99.—
Împrumut cu premiu ung.		118.25
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin		123.50
Renta de hârtie austriacă		84.20
„ „ argint austriacă		84.30
„ „ aur austriacă		112.75
Losurile austr. din 1860		140.50
Acțiunile băncii austro-ungare		—,—
„ „ de credit ung.		306.50
„ „ „ austr.		299.40
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina		201.—
Argintul		—,—
Galbeni împărătesci		5.91
Napoleon-d'ori		10.—
Mărci 100 imp. germane		61.90
Londra 10 Livres sterlinge		126.50

din 9 Februarie st. n. 1886.

Rentă de aur ung.	6%	—
„ „ „	4%	101.95
„ „ hârtie	5%	93.30
Împrumutul câilor ferate ung.		152.50
Amortisarea datoriei câilor ferate de ost ung.		
(1-a emisiune)		99.60
Amortisarea datoriei câilor ferate de ost. ung.		
(2-a emisiune)		127.25
Amortisarea datoriei câilor ferate de ost. ung.		
(3-a emisiune)		113.10
Bonuri rurale ung.		104.50
„ „ cu cl. de sortare.		104.50
„ „ bănăţene-timişene		104.—
„ „ cu cl. de sortare		103.75
„ „ transilvane		104.25
„ „ croato-slavone		103.75
Despăgubire pentru dişma ung. de vin		98.75
Împrumut cu premiu ung.		118.25
Losuri pentru regularea Tisei şi Seghedin		123.50
Rentă de hârtie austriacă		84.45
„ „ argint austriacă		84.75
Rentă de aur austriacă		113.—
Losuri austr. din 1860		140.—
Acţiunile băncii austro-ungare		866.—
„ „ „ austr.		306.—
„ „ de credit ung.		299.60
Argintul		—
Galbeni împărăteşti		—
Napoleon-d'ori		—
Mărci 100 imp. germane		—
Londra 10 Livres sterlinge		—

din 10 Februarie st. n. 1886.

Hartie-monetă română . . .	Cump.	8.55	vënd.	8.65
Lire turcesci	"	11.20	"	11.25
Imperiali	"	10.20	"	10.25
Ruble rusesci	"	1.20	"	1.21

Cota oficială dela 8 Februarie st. n. 1886.

Renta amort. ($5\frac{1}{2}\%$) . . .	Cump.	93. $\frac{1}{4}$	vënd.	94.—
" Mur. conv. ($6\frac{1}{2}\%$) . . .	"	86.—	"	86. $\frac{1}{2}$
Act. de asig. Dacia-Rom. . .	"	268.—	"	289. $\frac{1}{2}$
Banca națională a României . .	"	1085.—	"	1183.—
Impr. oas. București . . .	"	29.—	"	—
Act. de asig. Națională . . .	"	224.—	"	—
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Serisuri fonciere urbane ($5\frac{1}{2}\%$)	"	81.—	"	81.—
Schimb 4 luni	"	—	"	84.—
Societ. const.	"	187. $\frac{1}{2}$	"	230. $\frac{1}{2}$
Anr	"	16. $\frac{1}{4}$	"	16. $\frac{1}{2}$

piața mică, piața Huet, se vinde sub condițiuni foarte favorabile.

Condițiunile mai amănunte se pot afla
în casă. [240] 3 3

[240] 3—3

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 10 Ianuarie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—Budapesta				Copșa mică—Sibiiu			
	Tren omnibus	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de porcane		Tren de porcane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de porcane	Tren omnibus		Tren de porcane	Tren omnibus	Tren de porcane	Tren omnibus	Copșa mică		
Viena			7.15	3.15	București				7.45	Viena		11.—		Teiuș		11.09	3.56	5.20	Copșa mică		1.11
Budapesta	6.47	1.45	7.29	6.20	Predeal				12.50	Budapesta		8.05	8.—	Alba-Iulia		11.56	4.27	5.57	Șeica mare		1.32
Szolnok	11.22	3.51	8.27	9.26	Timiș				1.40	Szolnok		11.02	12.00	Vințul de jos		12.20	4.53		Loamneș		2.01
P. Ladány	2.20	5.28	8.37	11.40	Brașov				2.27	Arad		3.37	5.55	Șibot		12.25	5.19		Oena		2.24
Oradea-mare	4.39	6.41	9.37	1.28		6.22			2.55			4.00	6.05	Orăștia		1.19	5.41		Sibiiu		2.44
		6.46	9.45	1.52	Feldioara				3.38	Glogovaț		4.13	6.19	Simeria (Piski)		1.40	6.08				
Vărad-Velenceze			9.59	2.—	Apatia				4.17	Györök		4.38	6.46	Deva		2.35	6.39		Sibiiu		10.25
Fugyi-Vásárhely			10.28	2.11	Ágostonfalva				4.47	Brănciești		4.51	7.—	Brănciești		3.04	7.04		Oena		10.46
Mező-Telegd		7.14	11.36	2.34	Homorod				5.42	Radna-Lipova		5.10	7.23	Ilia		3.36	7.29		Loamneș		11.09
Rév		7.42	12.10	3.18	Hașfalău				7.37	Conop		5.38	7.51	Gurasada		3.50	7.41		Șeica mare		11.32
Bratca			12.46	3.41	Sighisoara				8.21	Bérvava		5.57	8.10	Zam		4.25	8.12		Copșa mică		11.52
Bucia			1.48	4.01	Elisabetopole				9.05	Soborșin		6.42	8.58	Soborșin		5.09	8.49				
Ciucia		8.31	3.09	4.26	Mediaș				9.43	Zam		7.14	9.28	Bérvava		5.56	9.29				
Huedin		9.01	3.42	5.08	Copșa mică				10.02	Gurasada		7.43	9.56	Conop		6.18	9.49		Cucerdea		10.00
Stana			4.12	5.27		12.37			6.—	Ilia		8.01	10.17	Radna-Lipova		6.57	10.23	6.14	Cheța		10.31
Aghirș			4.30	5.50	Micăsasa				6.20	Brănciești		8.21	10.38	Pauliș		7.12	10.37	6.30	Ludoș		10.53
Ghirbău			4.48	6.02	Blaj				6.59	Deva		8.47	11.05	Györök		7.27	10.52	6.47	M. Bogat		11.03
Nedeșdu			5.17	6.43	Crăciunel				7.15	Simeria (Piski)		9.40	11.55	Glogovaț		7.56	11.18	7.17	Cipeu-Iernut		11.44
	10.01			7.08	Teiuș				7.43	Șibot		10.10	12.24	Arad		8.10	11.32	7.32	Kerel-Sz.-Pál		12.00
Cluj	12.05			7.26	Aiud				8.—	Vințul de jos		10.34	12.53	Szolnok		9.—	12.27		Nireșteu		12.26
Apahida	12.31			7.54	Uioara				8.29	Alba-Iulia		11.04	1.22	Budapesta		2.39	5.10				6.10
Ghirș	2.16			8.54	Cucerdea				8.55	Teiuș	6.59	11.31	1.40	Viena		6.50	8.16		Oșorhei		1.16
Cucerdea	3.32			9.43		3.36			9.04		7.33	12.05	2.24			6.05			Reghinul-săs.		3.08
Uioara	3.41			9.51	Ghirș				9.32												9.35
Vințul de sus	3.50			9.58	Apahida				10.32												
Aiud	4.25			10.24		5.56			12.32												
Teiuș	5.10			10.59	Cluj				12.59												
Crăciunel	5.41			11.28		6.16	6.08		8.—												
Blaj	6.02			11.44	Nedeșdu				8.34												
Micăsasa	6.40			12.18	Ghirbău				8.59												
Copșa mică	7.—			5.40	Aghirș				9.56												
				6.01	Stana				10.16												
Mediaș				6.40	Huedin				11.04												
Elisabetopole				7.35	Ciucia				12.17												
Sighisoara				8.01	Bucia				12.47												
Hașfalău				10.05	Bratca				1.21												
Homorod				11.02	Rév				2.05												
Ágostonfalva				11.37	Mező-Telegd				3.08												
Apatia				12.32	Fugyi Vásárhely				3.39												
Feldioara				1.09	Vărad-Velenceze				3.55												
				1.50					4.06												
Brașov				2.48	Oradea-mare				10.37												
Timiș				3.23		10.51	9.18		5.35												
Predeal				4.56	P. Ladány				8.22												
					Szolnok				8.22												
					Budapesta				10.30												
București				9.40		6.00	2.10	10.05													
					Viena				6.05												

Nota: Numerii încaudrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.

Budapesta—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—Budapesta				Copșa mică—Sibiiu			
	Tren omnibus	Tren de porcane	Tren omnibus		Tren de porcane	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren de porcane	Tren omnibus	Tren omnibus
Viena			11.—	Teiuș		11.09	3.56	5.20	Copșa mică		1.11
Budapesta		8.05	8.—	Alba-Iulia		11.56	4.27	5.57	Șeica mare		1.32
Szolnok		11.02	12.00	Vințul de jos		12.20	4.53		Loamneș		2.01
Arad		3.37	5.55	Șibot		12.25	5.19		Oena		2.24
Glogovaț		4.00	6.05	Orăștia		1.19	5.41		Sibiiu		2.44
Györök		4.13	6.19	Simeria (Piski)		1.40	6.08				
Pauliș		4.38	6.46	Deva		2.35	6.39		Sibiiu		10.25
Radna-Lipova		4.51	7.—	Brănciești		3.04	7.04		Oena		10.46
Conop		5.10	7.23	Ilia		3.36	7.29		Loamneș		11.09
Bérvava		5.38	7.51	Gurasada		3.50	7.41		Șeica mare		11.32
Soborșin		5.57	8.10	Zam		4.25	8.12		Copșa mică		11.52
Zam		6.42	8.58	Soborșin		5.09	8.49				
Gurasada		7.14	9.28	Bérvava		5.56	9.29				
Ilia		7.43	9.56	Conop		6.18	9.49		Cucerdea		10.00
Brănciești		8.01	10.17	Radna-Lipova		6.57	10.23	6.14	Cheța		10.31
Deva		8.21	10.38	Pauliș		7.12	10.37	6.30	Ludoș		10.53
Simeria (Piski)		8.47	11.05	Györök		7.27	10.52	6.47	M. Bogat		11.03
Orăștia		9.40	11.55	Glogovaț		7.56	11.18	7.17	Cipeu-Iernut		11.44
Șibot		10.10	12.24	Arad		8.10	11.32	7.32	Kerel-Sz.-Pál		12.00
Vințul de jos		10.34	12.53	Szolnok		9.—	12.27		Nireșteu		12.26
Alba-Iulia		11.04	1.22	Budapesta		2.39	5.10				6.10
Teiuș	6.59	11.31	1.40	Viena		6.50	8.16		Oșorhei		1.16
	7.33	12.05	2.24			6.05			Reghinul-săs.		3.08
Simeria (Piski)—Petroșeni				Petroșeni—Simeria (Piski)				Reghinul-săs.—Oșorhei—Cucerdea			
Simeria		11.50	2.33	Petroșeni		6.49	9.33	Reghinul-săs.		4.22	4.00
Streiu		12.27	3.23	Banița		7.27	10.14	Oșorhei		6.14	5.52
Hațeg		1.19	3.49	Crivadia		8.06	10.54			6.34	12.25
Pui		2.10	4.40	Pui		8.50	11.37	Nireșteu		6.55	12.55
Crivadia		2.57	5.28	Hațeg		9.13	12.17	Kerel-Sz.-Pál		7.16	1.24
Banița		3.35	6.07	Streiu		10.16	12.58	Cipeu-Iernut		7.37	1.54
Petroșeni		4.04	6.39	Simeria		10.53	1.35	M. Bogat		8.07	2.31
Arad—Timișoara				Timișoara—Arad				Cucerdea			
Arad		6.00	8.18	Timișoara		6.02	5.00			8.38	3.06
Aradul nou		6.25	8.32	Mercizfalva		6.26	5.56			9.07	3.40
Németh-Ságh		6.50	8.51	Orczifalva		6.40	6.07	Simeria (Piski)—Uniedoara			
Vinga		7.19	9.07	Vinga		6.52	6.32				
Orczifalva		7.38	9.20	Németh-Ságh		7.06	6.53	Simeria (Piski)		6.40	
Mercizfalva		7.56	9.32	Aradul nou		7.21	7.24	Cerna		7.01	
Timișoara		8.42	10.09	Arad		7.53	7.40	Uniedoara		7.30	
Ghirîș—Turda				Turda—Ghirîș				Uniedoara—Simeria (Piski)			
Ghirîș		10.37	4.16	Turda		8.20	1.41	Uniedoara		10.18	
Turda		11.04	4.37	Ghirîș		8.41	2.06	Cerna		10.44	
								Simeria (Piski)		11.30	

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiiu, sub responsabilitatea lui **Michail Gerula**.